

Co to sbíráš na mém těle

Jan Nedvěd

1. Co to sbíráš na mém těle, moje lásko,
hledáš zaslíbené osamělé růže
z květů mých, co jsem dal.
Kam se díváš, to jsou zahrady mé, lásko,
tisíc let je sázel po lučinách Bůh
a první hřích pak tiše vstal.

R: Někdo do plamenů u krbu jse díval
a ani nevěděl, jak lásku říct,
a kdosi za oknem se na má slova díval
a snažil se tě svlékat.

2. Jaro milujem, když za okny je zima,
to věčný nepokoj nás žene duší zpět
a můj dech je tak krátký.
Všechno sevřelo se ve mně, jsi tak jiná,
až se uložíme na prkené lůžko, budeme pít
a budeme zpátky.

R: 5x...